

ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 216 ΚΠολΔ η ιστορική βάση της αγωγής αποτελεί ένα εκ των υποχρεωτικών στοιχείων που πρέπει να περιέχονται στην αγωγή, η δε ελλιπής ή ασαφής αποτύπωση της ιστορικής βάσεως από τον ενάγοντα καθιστά την αγωγή αόριστη και ούτω απορριπτέα ως απαράδεκτη και νόμω αβάσιμη. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 585 παρ.1 ΚΠολΔ, στο οποίο αναφέρεται ότι οι διατάξεις για την άσκηση της αγωγής εφαρμόζονται και στην ανακοπή, θα πρέπει το δικόγραφο της ανακοπής να περιέχει κατά τρόπο συγκεκριμένο, ορισμένο και σαφή τις ελλείψεις εκείνες, διαδικαστικές ή ουσιαστικές, που δικαιολογούν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως και εν προκειμένω της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής (ΑΠ 314/1993, ΕλλΔνη 1994.1530, βλ.και **Κεραμέα**, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρα 216,285), άλλως το ένδικο δικόγραφο της ανακοπής θα πρέπει να κριθεί αόριστο και κατά συνέπεια απορριπτέο ως απαράδεκτο και νόμω αβάσιμο, αφού η αοριστία του δικογράφου δεν είναι δυνατόν να θεραπευθεί με τις προτάσεις ή με άλλα έγγραφα ούτε γενικά με τις αποδείξεις (βλ. ΑΠ 1877/1983, ΕΕΝ 1984.788, ΕΦΑθ 8395/1993, ΕλλΔνη 1994.1102, ΑΠ 457/1997, ΕλλΔνη 1998..345,346). Ομιλούμε δε για αοριστία της ιστορικής βάσεως της ανακοπής όταν υφίσταται παντελής απουσία ενός ουσιώδους γεγονότος («νομική αοριστία») ή όταν το ουσιώδες γεγονός εξειδικεύεται ανεπαρκώς ή ασαφώς («πραγματική αοριστία») (βλ. ΑΠ 118/1994, ΕλλΔνη 1995.1073).